

В артілі імені Куйбишева вирішили: ЗІБРАТИ КУКУРУДЗУ ДО 15 ЖОВТНЯ

Жодного качана кукурудзи не залишити в полі, використати на повне навантаження кожну машину, достроково виконати план продажу хліба державі — такими думками живуть сьогодні всі колгоспники сільгоспартілі імені Куйбишева Устинівського району. В авангарді великої битви за хліб йдуть комсомольці і молоді. Про організацію праці на збиранні кукурудзи розповідається на 2-й сторінці.

Пролетарі всіх країн, єднатесья!

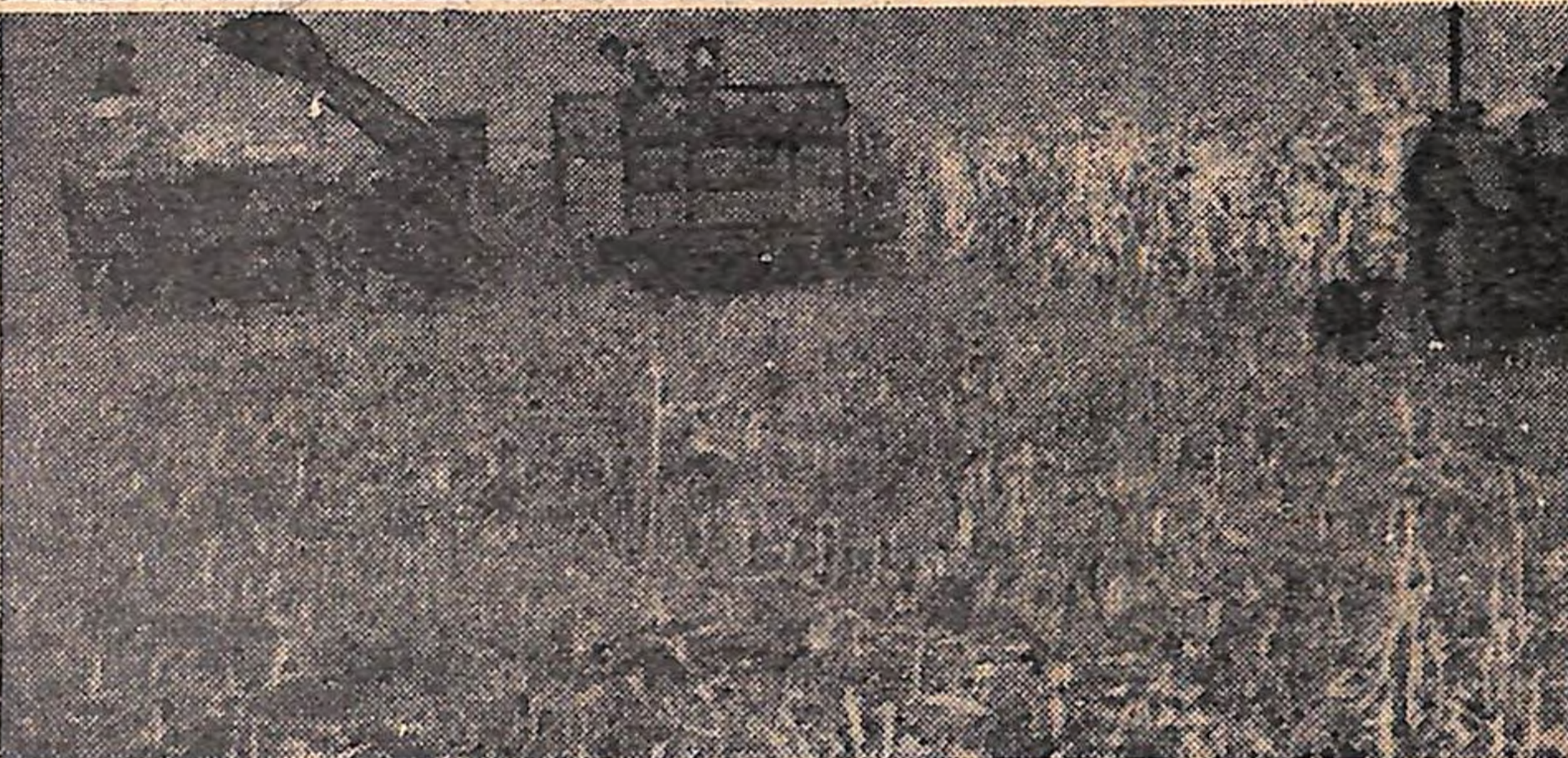
МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 113 (620)

Середа, 19 вересня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ЙДЕ ВЕЛИКА КУКУРУДЗА

МАШИНА котить степом. Зліва чорним крилом розпростерлась рілля, справа вітерець котить легенькі хвилячки по зеленому килиму озимини. Мов надійні вартові, стоять розмальовані багрянцем дерева, серед яких розкинувся тракторний стан колгоспу імені Куйбишева.

Машина порівнялася з ним і раптово зупинилась. В око впадає невеличкий щит. Яскраві білі літери на червоному фоні. «Слава маяку тов. Пшаченку І. І., який вирощує кукурудзу на площі 202 гектари».

Хто ж він, І. Пшаченко? Через хвилину нам показують:

— Он комбайни йдуть. Передній веде наш Іван Пшаченко. Маяк...

Звичайний хлопець. Середнього росту, чорнявий. Приємне, припорошене пилком обличчя. Потиск руки сильний, погляд пронизливий. Такий, яким ви бачите його на знімку вгорі. Говорить і раз у раз поглядає на комбайна, — поспішає.

Так, він вирощує кукурудзу на площі 202 гектари. Сам посіяв, сам обробляв посіви. Гарна, дорідна качаниста там. Днями на цю площу виведе свій комбайн.

— З Гіталовим, на жаль, ще не бачився, — розповідає Іван. — Чи

тав про нього, про його методи праці, на семінарах вивчав їх. Пробував у себе робити, як у людей...

Пливуть степом комбайни. Груповим методом працюють тут механізатори, бо він найбільш надійний, дає змогу максимально використовувати машини.

До площі під'їжджає Микола Рішняк на своєму тракторі «Т-40». Він транспортує качани на тік. Кожне слово, наче на терезах зважує.

— На цьому полі я сів, — розповідає Микола. — Сам і обробляв ці 69 гектари. Гарна вродила кукурудза. І приємно мною ж вирощені качани на тік відвозити.

Мчать машини з подрібненою масою. Біжить до току трактор з причепом, вантаженим качанами. То М. Рішняк поспішає.

На току багатолюдно. Очищення качанів механізоване. Тут же школярі сортують кукурудзу. А на іншому краю току зупинилась машина «45-59». То Віктор Мороз щойно повернувся з Долинського хлібоприймального пункту. Минає кілька хвилин, кузов заповнюється качанами. І знову в рейс. Йде велика кукурудза нового врожаю!

Устинівський район.

В обкомі ЛКСМУ

Про звернення молодих шоферів колгоспу імені 40-річчя Жовтня Бобринецького району до всіх молодих водіїв області

БЮРО обкому ЛКСМУ схвалило почини шоферів колгоспу імені 40-річчя Жовтня Бобринецького району, з яким вони виступили в газеті «Молодий комунар». Бобринчани закликали всіх молодих водіїв області по-комуністичному потрудитись, щоб всі польові роботи завершити до 45-х роковин Великого Жовтня.

Райкоми ЛКСМУ, комсоргів обкому та комітети первинних комсомольських ор-

ганізацій зобов'язано провести широке обговорення цього звернення серед молодих водіїв автомашин, взяти під контроль обладнання автомашин для перевезення вантажів, домогтися, щоб за кожною з них були закріплені постійні вантажники.

Запропоновано розгорнути широке соціалістичне змагання між водіями за швидкісне і безвратне перевезення врожаю, домогтися, щоб кожен молодий шофер на час збирання кукурудзи визначив свої особисті зобов'язання та включився в змагання за звання ударника комуністичної праці.

Звернуто увагу райкомів комсомолу та комітетів первинних організацій на необхідність широкого використання моральних і матеріальних засобів заохочення людей, зайнятих на збиранні кукурудзи.

З ПЕРШИХ КРОКІВ — НЕРОЗБЕРИХА

ЗБИРАННЯ кукурудзи в нашому колгоспі лише починається. Та вже перший день роботи показав, що підготувались до збирання недостатньо, що негайно потрібно усунути цілий ряд недоліків. В перший день на збиранні не вистачало машин.

Тому качани кукурудзи вивозили, а силосну масу висипали на полі, де вона й досі псується.

Не змінилось становище й на другий день. Правління не обдумало розстановку машин, не вирішило, скільки збиральних агрегатів буде працювати.

Зранку запустили один «КУ-2». Та вже з самого початку йому довелося два рази зупинитись на ремонт. Прислані ж автомашини весь час стояли без діла. Коли ж нарешті почалась робота, виявилось, що немає людини, яка б розвінювала силосну масу в бун-

кері. Повинна була бути, а де поділась — ніхто не знав. Нелегко довелось комбайнеру І. Нефедову: він і силосну масу розвінював, і качани навантажував на машини.

Тим часом на плантацію

принесли їжу з собою, шофери поїхали обідати додому. Поїхали хто раніше, хто пізніше. Назад повертаються теж так. «Ага, хлопці ще не їхали, то ї мені нема чого поспішати, що я там буду сам робити», — міркує кожен з шоферів. Комбайнери ж сидять і чекають. Цієї нерозберихи теж можна було б уникнути. Або організувати обід на місці роботи, або суворо встановити якийсь певний час на обідню перерву.

Робота почала налагоджуватись лише на вечір. Та півдня пропало марно. Замість збирання кукурудзи довелось виконувати ту роботу, яку потрібно було зробити заздалегідь.

УВАГА!

ПОТРІБНЕ ТЕРМІНОВЕ ВТРИЧАННЯ

запустили ще два комбайни. Тепер уже їм довелось простоювати, бо не вистачало автомашин. Почало гарячково шукати, звідки б зняти хоч одну.

Та про все це можна було подумати раніше.

Основна кількість машин зайнята на вивезенні буряків. Але ж корені можна вивозити і вночі, а вдень весь автотранспорт переключати на кукурудзу.

А скільки часу пропало в обідню перерву! Комбайне-

ри принесли їжу з собою, шофери поїхали обідати додому. Поїхали хто раніше, хто пізніше. Назад повертаються теж так. «Ага, хлопці ще не їхали, то ї мені нема чого поспішати, що я там буду сам робити», — міркує кожен з шоферів. Комбайнери ж сидять і чекають. Цієї нерозберихи теж можна було б уникнути. Або організувати обід на місці роботи, або суворо встановити якийсь певний час на обідню перерву.

Робота почала налагоджуватись лише на вечір. Та півдня пропало марно. Замість збирання кукурудзи довелось виконувати ту роботу, яку потрібно було зробити заздалегідь.

В. ПІДГОРНИЙ,
шофер колгоспу «Зоря комунізму» Новомиргородського району.

У ПРЕЗИДІУ ВЦРПС

ЗА БОЙОВУ НАУКОВО-АТЕЇСТИЧНУ ПРОПАГАНДУ

МОСКВА, 17. (ТАРС). Президія ВЦРПС прийняла постанову «Про стан і заходи пспішення роботи профорганізацій по науково-атеїстичній пропаганді серед робітників і службовців».

У постанові відзначається, що профспілкові організації, керуючись рішеннями XXII з'їзду КПРС, дещо поліпшили науково-атеїстичну пропаганду серед трудящих.

Поряд з цим багато профспілкових організацій все ще незадовільно займаються науково-атеїстичним вихованням трудящих, не охоплюють своїм впливом широкі верстви населення, не ведуть належної боротьби з поширенням релігійних поглядів. Особливо неблагополучче становище склалось на ряді підприємств Литовської РСР, Говенської, Горьківської областей.

Президія ВЦРПС зобов'язала республіканські, крайові, обласні ради, фабрично-заводські і місцеві комітети профспілок вжити практичних заходів по поліпшенню науково-атеїстичної пропаганди. Треба добитися, говориться в постанові, щоб ця робота була конкретною, дохідливою, спрямованою на викриття ідеології діючих релігійних груп, об'єктів, сект, атеїстична пропаганда повинна спиратися на величезні досягнення радянської науки, які підтверджують матеріалістичні погляди на розвиток природи і суспільства.

В артілі імені Куйбишева вирішили: ЗІБРАТИ КУКУРУДЗУ ДО 15 ЖОВТНЯ

ПЛАН ПРОДАЖУ ХЛІБА ДЕРЖАВІ—ДОСТРОКОВО!

М. ШЛІХТА,
голова правління артілі.

У працівників сільського господарства склалася хороша традиція — кожного року змагатися за одержання першої квінтанції на хлібоприймальному пункті, за дострокове виконання плану здачі хліба державі.

Колгоспники нашої сільгоспартілі гордяться тим, що в Устинівському районі вони попереду. План продажу зернових без кукурудзи колгосп перевиконав. В державні засіки засипано понад чотирнадцять тисяч центнерів дорідного зерна — пшениці, гороху, вівса, ячменю, проса.

А кілька днів тому ми приступили до збирання кукурудзи. І знову пішов безперервний потік янтарних качанів від колгоспного току на Долинський хлібоприймальний пункт. На рахунку маємо перші дві тисячі центнерів. Здавати ж будемо близько сімнадцяти тисяч центнерів. Шофери дали слово перевезти кукурудзу до 10 жовтня. Нам вірилося, що це буде зроблено ще раніше. Взяти, наприклад, неділю, 16 вересня. На вивезенні кукурудзи державі працювало 7 автомашин. Кожен шофер прагнув зробити більше рейсів, щоб виїти переможцем змагання. Приклад показали молоді водії Віктор Усенко, Микола Сагайдак та інші.

Я лише розповів про роботу шоферів за один день. Всі наступні мало чим відрізняються від неділі, 16 вересня. Це дає нам право сподіватися, що план здачі державі кукурудзи виконаємо достроково.

Микола Рішняк працює на транспортуванні качанів від комбайнів на тик. За день він робить по 17—18 рейсів, перевозячи по 500 центнерів качанів.
На знімку: М. РІШНЯК.
Фото В. КОВПАКА.

В колгоспі імені Куйбишева Устинівського району молоді механізатори Олександр Костянецький, Іван Пшаченко та Микола Рішняк виростили чудовий урожай качанистої на 400 комсомольських гектарах. Вирішили хлопці до 10 жовтня весь урожай зібрати, щоб жоден качан не пропав.

Юнаки і дівчата!

Рівняйтесь на передовиків збирання кукурудзи!

МИ—У НАСТУПІ

Іван ПШАЧЕНКО,
механізатор, ударник комуністичної праці.

У НАС — наступ. Широкий, масовий наступ на кукурудзяному фронті. В авангарді його — рядові армії колгоспних механізаторів. Ось такі хлопці, як Сашко Костянецький, Коля Рішняк, як я. Біографії наші прості і скромні: школа, училище механізації чи курси. Але тим не менше, ми — чи не найголовніша фігура в артільному виробництві. Ми — володарі машин, які роблять в умілих руках все — добре сіють, обробляють посіви, збирають врожай. Від нашого вміння й залежить доля врожаю.

Скажу про себе. В цьому році своїм «МТЗ-5» я посіяв «королеву полів» на площі 202 гектари. Старанно, добряче обробив її двічі в двох напрямках. Відсталість піджирили рослини. Кукурудзи не торкнулась людська рука. Все — техніка. Як у О. В. Гіталова, нашого генерала, як називають його споміж собою механізатори.

Мені з Олександром Васильовичем зустрічатись ще не доводилось. Його методам праці я вчився на семінарах, багато читав про них. Пробував і в рідному колгоспі запровадити гіталовські методи. І ось сьогодні

вже є наслідки: на ділянці вродила справді-таки чудесниця: висока, широкостебла, качаниста. По 50 центнерів зерна з гектара буде!

Над степом — гамірно. В кукурудзяний масив впевнено візається мій «ККХ-3», а позаду йде ще один комбайн. Працюємо ми груповим методом — найкращим, найдосконалішим.

Снують машини. Біжать полем вантажені дорідними качанами причепами. Гул машин надзвичайно приємний серцю механізатора. Бо це — мелодія нашого наступу на кукурудзяному фронті. Все нові й нові площі звільняються від посівів. З початку збирання кукурудзи на зерно лише я скосив її 46 гектарів. Щоденний виробіток — не менше 5 гектарів. До 10 жовтня впорасмо всі площі. Кожному з чотирьох комбайнерів, якщо площі ділитися порівно, потрібно скосити кукурудзу на площі 185 гектарів. Але я б—202, стільки, як і посіяв, залюбки скосив, коли б така можливість була мені дана.

Можна ще й ще розповідати про нашу жниву, про наших дружних механізаторів. Але час у нас — найголовніше зараз. У нас — наступ.

ДОБРІ ПОМІЧНИКИ

Г. МУЛЯВА,
керівник 8 класу Устинівської восьмирічної школи.

З АРАЗ в розпалі другі жнива. Кукурудза, цукрові буряки, овочі, соняшник — все щедро вродило. Як за хорошої погоди все це зібрати! Таке питання хвилює керівників артілі і рядових колгоспників.

Ми, учні і викладачі шко-

ли, розуміємо, що наша допомога колгоспам дуже потрібна. Ось чому з таким воодушевленням, бажанням працюють школярі нашої восьмирічки в місцевому колгоспі імені Куйбишева. В перший день восьми-класники перабрали на току 80 центнерів качанистої.

На другий день разом працювали сьомий і восьмий класи. Пісня — постійний супутник. Швидко минув час і до третьої години дня на рахунок кожного класу було по 100 центнерів перебраної кукурудзи. Всі учні задоволені повертались додому.

Так щодня. Колгосп також не залишається в боргу. Для учнів вивозяться гарячі обіди, виноград, капусти.

ДРУЖИНИКИ—НА ПОСТУ

Яків ТРУТЕНЬ,
секретар комсомольської організації.

ЩЕ ПЕРЕД початком силосування ми збрали всіх дружинників, обговорили, як нам краще організувати охорону врожаю, розставити людей. Працювали добре. Двох злодіїв спіймали-таки. Одного з них затримав Онопрій Коцюба. Любителем поживитися за рахунок колгоспу довелося постати перед товариським судом. Та ще й штраф на них наклали.

Посилала свою роботу дружина в дні, коли достигла кукурудза. В дружині — 21 чоловік. Створено також штаб по охороні врожаю. До нього входить сім чоловік, у тому числі і комсомольські активісти — шофер Віктор Усенко та тракторист Олександр Костянецький. Складено графік, яким передбачено, хто, де і коли чергує. Дружинники і члени штабу завжди на посту. Від їх пильного ока не сховається ніякий розкрадач.

СПІЛЬНИЙ РЕЙД ОБЛАСНОЇ РЕДАКЦІЇ

РАДІОМОВЛЕННЯ І ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР»

„ВЖЕ ПРОВЕЛИ ДЕЗИНФЕКЦІЮ...“

НИНІШНЬОЇ осені в колгоспах Олександрійського району великий обсяг сільськогосподарських робіт. Повним ходом йде копання коренів, розпочато збирання кукурудзи на площах, що майже вдвічі перевищують минулорічні. Та хороші господарі в такий напружений період встигають подбати і про зимове утримання худоби.

Наша рейдова бригада перевіряла тваринницькі приміщення куколівської артілі імені Орджонікідзе. Охоче, дуже охоче розповідав заступник голови колгоспу Г. Громовий про окремі зрушення, які намітилися в тваринництві за останні три роки. Григорій Григорович легко оперував цифрами про вироблене молоко і м'ясо, називав прізвиська передових тваринників.

Складалося враження, що справи в артілі йдуть добре.

— В нашому колгоспі, — резюмує

Громовий, — є молочно-товарна ферма, яка борється за звання комуністичної. Тут і до зими підготувались непогано. В частині приміщень вже провели дезинфекцію...

Цей факт чомусь особливо підкреслює і голова правління Матій Луквич Дубовенко.

«Провели дезинфекцію» — на цьому по суті і вичерпується вихвалення Громового.

І ось ми на фермах третьої бригади. Якраз доярки зібрані на вечірне доїння. Дізнавшись про наш приїзд, навперей посипались скарги доярок.

— Три тваринницькі приміщення в бригаді, — говорять Надія Захарюк, — мають такий вигляд, що до них страшно підступитися. На підлозі — вибіоїни, вікна не заклені, тому кругом протяги...

Вже зараз в артілі не можуть похвалитися високими надоями молока. А

що буде в зимовий період, коли худоба, як і минулого року, виганятимуть на ставок і напуватимуть з ополонки? А вже, крім ставка, що поблизу ферми, ніяких джерел водопостачання в бригаді немає. Воду для підмивання вимені доведеться носити та-...

А У ВАС ФЕРМИ ГОТОВІ ДО ЗИМИ?

Гірше того, в осінньо-зимовий період тваринникам доведеться очищати приміщення вручну. Про механізацію трудомістких процесів на фермах між членами правління лише ведуться розмови.

За відвертим зізнанням голови колгоспу т. Дубовенка понад 200 голів худоби буде зимувати в прибудовах. Що це за прибудови — голова і сам не може уявити.

В нашій присутності тов. Дубовенку довелося почервоніти перед тваринниками. Того вечора доярки прив'язали корів до ясел, в яких не було жодного грама кормів. Підвозити силосну масу не було кому. Всі фуражири з приводу

якоїсь «незвичайної» події напилися до зелених бісиків. Про яке вже підвезення кормів могла йти мова.

Подібне в бригаді трапляється нерідко. Тому доярки не даремно схвильовані: як би при складних умовах зими не випало їм працювати ще і замість фуражирів.

Перед нашим від'їздом голова колгоспу намагався ще раз запевнити, що в артілі до зимового утримання худоби дещо зроблено. На його прохання ми відправились на ферми першої бригади. Але й тут з трьох тваринницьких приміщень — одне в стадії будівництва, інше, знову ж таки, в аварійному стані.

Що і говорити: дезинфекція тваринницьких приміщень — чи не найбільш радикальний засіб (з погляду керівників артілі) підготовки до стійлового утримання худоби.

Рейдова бригада:
О. ПОЛІЩУК, В. САНДУЛ, — кореспонденти обласної редакції радіомовлення.
О. ЧЕРНЕЦЬКИЙ — спецкор.
«Молодого комунара».

